

Vlindersingel 220
NL-3544 VM Utrecht
+31 30 87 820 87
www.AeQui.nl
info@AeQui.nl

Master Health Innovation NHL Stenden Hogeschool

*Verlag van de beperkte opleidingsbeoordeling
13-14 januari 2021*

Utrecht
Maart 2021
www.AeQui.nl
Evaluatiebureau voor het hoger onderwijs

Colofon

Instelling en opleiding

NHL Stenden Hogeschool

Leeuwarden

Resultaat instellingstoets kwaliteitszorg: positief

Opleiding: Master Health Innovation

Locatie: Leeuwarden

Variant: Voltijd en deeltijd

Croho-nummer: 40120

Visitatiecommissie

Drs. Mariëlle Klerks, voorzitter

Dr. Rens Brankaert, deskundige

Ing. Michele Gerbrands MA, deskundige

Joris Hahn BSc, student-lid

Dr. Marianne van der Weiden, secretaris

De commissie is vooraf voorgelegd aan de NVAO.

De visitatie is uitgevoerd onder verantwoordelijkheid van

AeQui Nederland

Vlindersingel 220

3544 VM Utrecht

www.AeQui.nl

Dit document laat zich het beste dubbelzijdig afdrukken.

Inhoudsopgave

Colofon	2
Inhoudsopgave	3
Inleiding	7
1. Beoogde leerresultaten	9
2. Onderwijsleeromgeving	11
3. Toetsing	15
4. Gerealiseerde leerresultaten	21
Bijlagen	25
Bijlage 1 Visitatiecommissie	26
Bijlage 2 Programma visitatie	27
Bijlage 3 Bestudeerde documenten	28

Samenvatting

Op 13 en 14 januari 2021 is de masteropleiding Health Innovation van NHL Stenden Hogeschool gevisiteerd door een commissie van AeQui. Het totaaloordeel van de commissie is zowel voor de voltijd- als voor de deeltijdvariant **positief onder voorwaarden**.

De opleiding Master Health Innovation (60 EC) kan zowel in voltijd (cursusduur 1 jaar) als in deeltijd (cursusduur 2 jaar) gevolgd worden. De opleiding leidt professionals uit de zorg- en welzijnssector op tot regisseurs van innovatieprocessen en de daarbij horende sociale en organisatorische veranderprocessen met als doel de beroepscontext van zorg en welzijn te verbeteren. Innovatie is nodig door ontwikkelingen in de sector zorg en welzijn: een verschuiving van curatief naar preventief werken, een andere relatie tussen zorg- en hulpverleners en hun cliënten en patiënten met meer aandacht voor vraaggerichtheid, eigen regie en zelfredzaamheid, en een afname in het aantal professionals in de sector.

Beoogde leerresultaten

De Master Health Innovation leidt studenten op die aan de hand van ontwerpgericht onderzoek innovatieprocessen kunnen regisseren. Door de combinatie van mensgericht ontwerper, onderzoeker en groei tot zelfstandigheid in de rol van change agent heeft de opleiding een helder omschreven en onderscheidend profiel, dat tegemoet komt aan de behoeften van het werkveld. De commissie vindt dat een sterk punt. De beoogde leerresultaten zijn geformuleerd in acht competenties. Door de verbinding met de Dublin descriptor op masterniveau en met de nationale hbo-masterstandaard heeft de opleiding overtuigend het niveau en de oriëntatie van een hbo-master aangetoond. De opleiding heeft sterke relaties met het regionale werkveld en wil met de verschillende partners een structurele relatie opbouwen. De commissie ondersteunt dat voornemen en adviseert daarbij de wederzijdse verwachtingen ten aanzien van de eindproducten die studenten opleveren, goed op elkaar af te stemmen. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

Onderwijsleeromgeving

De masteropleiding omvat 60 EC. Beide varianten (deeltijd en voltijd) leiden op tot hetzelfde profiel en werken met dezelfde eindkwalificaties. De commissie is onder de indruk van de onderwijsleeromgeving: het programma borgt de ontwikkeling van de vastgestelde competenties, theorie en praktijk komen geïntegreerd aan bod en er is een sterke feedbackcultuur met aandacht voor ieders persoonlijke ontwikkeling. Door het Bildungsaspect met ruimte

voor trial and error in een veilige leeromgeving voelen studenten zich voldoende zeker om het onbekende te verkennen. De Communities of Learning (CoL) vervullen een centrale rol in de leeromgeving. De commissie is het met de opleiding en de studenten eens dat een grotere CoL voor de voltijdstudenten meer uitwisseling mogelijk zou maken zodat studenten meer van elkaars inbreng zouden kunnen profiteren. Naast de gemeenschappelijke kennisbasis voor design research adviseert de commissie meer structurele aandacht voor een gedeelde kennisbasis in aanpalende vakken als change management en ethiek. De docenten zijn gekwalificeerd en deskundig en vormen gezamenlijk een bevlogen team dat betrokken is bij de ontwikkeling van de studenten. De docenten blijken in staat de studenten uit te dagen in een voldoende veilige leeromgeving. Ze hebben op basis van de eerste ervaringen in het voorjaar van 2020 het onderwijs en de contactmomenten met studenten weten aan te passen aan de beperkingen die de COVID-19-pandemie met zich meebracht. De voorzieningen daarvoor zijn adequaat gebleken. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

Toetsing

Toetsing vindt plaats aan de hand van assessments aan het eind van een masterclass (deeltijd) of fase (voltijd). Ter voorbereiding leveren studenten in een portfolio producten aan die bewijzen dat hun performed behaviours overeenkomen met het vereiste eindniveau. In de NOTA (Negotiable Outcomes Towards Assessment) en het xplog (experience log-book) reflecteren ze op hun competentie-

ontwikkeling. De assessments zijn ontwikkelingsgericht (assessments for learning), met uitzondering van het afsluitende assessment (assessment of learning) waarin bepaald wordt of de student de beoogde competenties heeft behaald. Door het vierogenprincipe (inzet van twee examinatoren per assessment), afstemmingsmomenten en kalibratie-bijeenkomsten zorgt de opleiding ervoor dat de assessments aan belangrijke kwaliteitseisen van toetsing voldoen. De commissie waardeert de formatieve, holistische en ontwikkelgerichte aanpak van de assessments for learning. Dat studenten voorafgaand aan een assessment enigszins in het onzekere worden gelaten over waar ze staan, kan de commissie wel billijken gezien de visie van de opleiding op het leren omgaan met onzekerheid. Wel is de commissie van oordeel dat het voor studenten van belang is na een assessment for learning preciezer te horen hoever ze zijn op weg naar het beoogde eindniveau. Voor het assessment of learning, waarin wordt beoordeeld of de student aan het beoogde eindniveau voldoet, is de commissie van oordeel dat meer helderheid nodig is over de precieze status van de verschillende onderdelen (artikel, filmpje, NOTA, assessmentgesprek) binnen de beoordelingssystematiek en hoe deze onderdelen zich tot elkaar verhouden, en over de minimumvereisten voor een voldoende (cesuur). De transparantie kan verder vergroot worden als de oordelen van de individuele assessoren terug te vinden zijn in een paper trail. De examencommissie speelt een actieve rol in het bewaken van de kwaliteit van toetsing en het eindniveau en heeft op basis van een scan op een aantal verbeterpunten gewezen. Deze komen overeen met de bevindingen van de visitatiecommissie. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **ten dele voldoet** aan deze standaard.

Gerealiseerde leerresultaten

De commissie heeft de eindwerken en de bijbehorende beoordelingsformulieren van vijftien studenten bestudeerd en met vertegenwoordigers van alumni en het werkveld gesproken. Het niveau van de eindwerken is zeer divers, met enkele producten van erg hoog niveau. Over het geheel genomen laten de afgestudeerden de beoogde leerresultaten

zien: het werkveld bevestigt dat ze in de beroepspraktijk als de gewenste change agents functioneren. In de steekproef vond de commissie dat in één afstudeerdossier niet alle competenties aantoonbaar gerealiseerd waren en in een tweede afstudeerdossier net voldoende. Over het geheel genomen is de commissie van oordeel dat bij de eindwerken nog meer ingezet kan worden op de diepgang en kwaliteit van reflecties en de onderbouwing van gemaakte (methodologische) keuzes en adviseert de opleiding hieraan nog meer specifiek aandacht te besteden. De commissie heeft er vertrouwen in dat het gerealiseerde eindniveau van de opleiding nog verhoogd kan worden en dat de niveaoverschillen tot een kleinere bandbreedte kunnen worden teruggebracht als het systeem van toetsing wordt versterkt. De commissie adviseert te verduidelijken in welke mate daadwerkelijk digitale en technologische innovaties vereist zijn. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

Voorwaarden

Ten aanzien van standaard 3 (toetsing) mist de commissie bij het eindassessment duidelijkheid over waar een student aan moet voldoen om de beoogde leerresultaten aan te tonen. De commissie acht het noodzakelijk dat de opleiding het volgende verduidelijkt en vervolgens in de praktijk handhaaft:

- omwille van de transparantie van de beoordeling verder te verduidelijken wat de precieze status van de verschillende onderdelen (afzonderlijke bewijzen in het portfolio en assessment of learning) binnen de beoordelingssystematiek is, zodat beter inzichtelijk is hoe die onderdelen zich precies tot elkaar verhouden;
- waar de cesuur ligt in de beoordeling, zowel bij het al dan niet voldoen aan de ontvankelijkheids-criteria als bij de onvoldoende/voldoende/goed/uitstekend beoordeling op het beoordelingsformulier, zodat het zowel voor docenten als voor studenten transparant en navolgbaar is waaraan een student moet voldoen om een specifiek oordeel toe te kennen en toegekend te krijgen; vanuit het perspectief van toetsing zijn er

verschillende mogelijkheden denkbaar om dit te realiseren;

- de regels voor het hanteren van de indicating behaviours te expliciteren voor zowel de tussen-tijdse assessments als het assessment of learning (moet aan alle indicating behaviours van een competentie voldaan worden?, is compensatie tussen indicating behaviours mogelijk?, etc.);
- bij de beoordeling in alle gevallen te benoemen op grond van welk (onderdeel van welk) bewijsstuk een oordeel over een competentie wordt gegeven;
- zorg te dragen voor een adequate paper trail van de beoordelingen, waarin terug te vinden is wat beide assessoren afzonderlijk van elkaar oordeelden en duidelijk te maken hoe het gezamenlijke eindoordeel tot stand is gekomen.

De commissie acht het haalbaar dat de opleiding binnen de gestelde maximale termijn van twee jaar aan deze voorwaarden voldoet.

Aanbevelingen

Met het oog op de toekomst geeft de commissie de volgende suggesties ter overweging:

- ga na hoe in te spelen op wat het continu veranderende veld nationaal en internationaal

vraagt van change agents en hoe aan te sluiten bij de internationale ambities van de hogeschool;

- stem de verwachtingen over het afstudeerproduct af met het werkveld;
- besteed meer gestructureerde aandacht aan een gemeenschappelijke kennisbasis en vermeld deze literatuur in de studiehandleidingen;
- bereid de studenten tijdens de opleiding voor op het schrijven van het artikel dat ze als een van de eindproducten moeten opleveren;
- besteed meer aandacht in onderwijs en toetsing aan het onderbouwen van methodologische en andere keuzes en het inhoudelijk reflecteren op behaalde resultaten, en verbeter en versterk in dit licht de NOTA;
- geef studenten na een assessment for learning preciezer inzicht in waar ze staan in hun competentieontwikkeling op weg naar het beoogde eindniveau;
- los de mismatch op tussen de competenties die expliciet vragen om digitale en technologische innovaties, en het feit dat als voldoende beoordeelde eindproducten dat niet altijd laten zien.

Drie standaarden van het NVAO-kader zijn positief beoordeeld, standaard 3 voldoet ten dele. Op die grond geeft de visitatiecommissie een **positief advies onder voorwaarden** inzake accreditatie van de opleiding Master Health Innovation van NHL Stenden Hogeschool.

Namens de voltallige visitatiecommissie,
Utrecht, maart 2021

Mariëlle Klerks
Voorzitter

Marianne van der Weiden
Secretaris

Inleiding

De Master Health Innovation leidt professionals uit de zorg- en welzijnssector op die een sturende rol kunnen spelen bij innovaties in de beroepspraktijk. Ze weten wat er op de werkvloer gebeurt, merken op waar zich problemen voordoen, en hebben de vaardigheden en kennis om vanuit een methodische strategie de juiste oplossingen te vinden of te creëren. De innovatie is gericht op de zorg- en dienstverlening, waarbij technologie en digitale innovatie een faciliterende rol vervullen.

De instelling

NHL Stenden Hogeschool is met ingang van 1 september 2018 ontstaan uit een fusie van NHL Hogeschool en Stenden Hogeschool. De hogeschool biedt ruim 150 associate degrees, bachelor- en masteropleidingen in diverse domeinen. De missie van de hogeschool is studenten op te leiden tot ondernemende, vindingrijke en zelfbewuste professionals en bij te dragen aan de kenniscirculatie in de regio. De hogeschool realiseert haar onderwijs en onderzoek langs drie strategische pijlers: (1) Design Based Education (gebaseerd op Design Thinking en het multidisciplinair werken aan praktijkvraagstukken), (2) een onderzoeksprofiel met drie zwaartepunten (Vital Regions, Smart Sustainable Industries en Service Economy), en (3) een Global Network Approach als geïnternationaliseerde hogeschool.

Het onderwijs van NHL Stenden Hogeschool is georganiseerd in veertien academies. De masteropleiding Health Innovation maakt deel uit van de Academie Gezondheidszorg.

De opleiding

De master Health Innovation heeft een omvang van 60 EC en kan zowel in voltijd als in deeltijd gevolgd worden. De cursusduur van de voltijddopleiding is 1 jaar, die van de deeltijddopleiding 2 jaar. Deeltijdstudenten zijn werkzaam in de beroepspraktijk van zorg en welzijn en/of het onderwijs dat op die sectoren betrekking heeft. Zij brengen zoveel mogelijk actuele vraagstukken uit hun eigen praktijk mee als uitgangspunt voor hun opdrachten. Voor voltijdstudenten benut de opleiding haar contacten met verschillende partners uit het werkveld om relevante praktijkopdrachten te formuleren. De opleiding wordt in de

Nederlandse taal aangeboden. De Engelstalige benaming van de opleiding past bij het vakjargon dat de sector zorg en welzijn gebruikt in relatie tot innovatie en vernieuwing (Healthy Ageing, eHealth, Social Work).

De tweejarige deeltijdvariant is opgebouwd uit vier masterclasses van elk een semester: (1) Signaleren en analyseren, (2) Ontwerpen en co-creëren, (3) Veranderen en implementeren en (4) Afstuderen. Het tweede jaar (masterclasses 3 en 4) staat in het teken van het eigen innovatieve project in de praktijk. De voltijdvariant omvat in het eerste semester twee periodes van elk 15 EC. Studenten werken in de eerste periode binnen de hogeschool aan vijf à zes mini-cases, vraagstukken uit de praktijk. In de tweede periode gaan ze drie dagen per week bij een praktijkorganisatie aan de slag met een vraagstuk. De daaruit volgende analyse en praktijkvraag (design gap) vormen de basis voor het eindwerk in het tweede semester.

Het onderwijs wordt verzorgd door een zelfsturend multidisciplinair team van 8 parttime docenten (2,2 FTE). De docenten combineren hun werk voor de master Health Innovation met onderwijs aan andere opleidingen van NHL Stenden Hogeschool en/of een (associate) lectoraat, in het domein van zorg en welzijn of de meer technische academies, gericht op digitalisering en multimedia.

De visitatie

NHL Stenden Hogeschool heeft aan AeQui opdracht gegeven de onderhavige visitatie uit te voeren. Hiertoe heeft AeQui in samenwerking met de opleiding een onafhankelijke en ter zake

kundige commissie samengesteld. Met vertegenwoordigers van de opleiding heeft een voorbereidend gesprek plaatsgevonden.

De visitatie heeft op 13 en 14 januari 2021 plaatsgevonden volgens het programma dat in bijlage 2 is weergegeven. Het bezoek heeft online plaatsgevonden; het panel is hiermee unaniem akkoord gegaan. Het voorbereidende overleg van de commissie en de gesprekken met vertegenwoordigers van de opleiding vonden digitaal plaats, maar waken inhoudelijk niet af van een fysieke procedure. De commissie heeft op deze wijze een goed beeld gekregen van de kwaliteit van de opleiding; getoetst is aan de hand van BOB-kader 2018.

De commissie heeft de beoordeling in onafhankelijkheid uitgevoerd; aan het einde van de visitatie is de opleiding in kennis gesteld van de bevindingen en conclusies van de commissie.

Deze rapportage is in maart 2021 in concept toegestuurd aan de opleiding; de reacties van de opleiding zijn verwerkt tot deze definitieve rapportage.

Op initiatief van de opleiding zal een ontwikkelgesprek plaatsvinden. De resultaten van dit ontwikkelgesprek hebben geen invloed op de in dit rapport weergegeven beoordeling.

1. Beoogde leerresultaten

De Master Health Innovation leidt studenten op die aan de hand van ontwerpgericht onderzoek innovatieprocessen kunnen regisseren. Door de combinatie van ontwerpen met een mensgerichte focus, onderzoeken en groei tot zelfstandigheid als change agent heeft de opleiding een helder omschreven en onderscheidend profiel, dat tegemoet komt aan de behoeften van het werkveld. De commissie vindt dat een sterk punt. De beoogde leerresultaten zijn geformuleerd in acht competenties. Door de verbinding met de Dublin descriptoren op masterniveau en met de nationale hbo-masterstandaard heeft de opleiding overtuigend het niveau en de oriëntatie van een hbo-master aangetoond. De opleiding heeft sterke relaties met het regionale werkveld en wil met de verschillende partners een structurele relatie opbouwen. De commissie ondersteunt dat voornemen en adviseert daarbij de wederzijdse verwachtingen ten aanzien van de eindproducten die studenten opleveren, te verhelderen. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

Bevindingen

Afgestudeerden van de Master Health Innovation zijn change agents die vanuit een ontwerpgerichte en mensgerichte mindset en aanpak innovaties kunnen initiëren en aansturen in de beroepspraktijk. Ze combineren de vaardigheden van een ontwerper en een onderzoeker met een eigen identiteit en stijl als change agent. Afgestudeerden hebben een designers mindset ontwikkeld: ze zijn in staat aan de hand van ontwerpgericht onderzoek (design research) in en met de praktijk nieuwe concepten en innovaties te ontwikkelen of bestaande interventies te integreren in de praktijk. Ze hanteren daarbij een iteratief en incrementeel ontwikkel- en onderzoeksproces om tot valide resultaten te komen. Afgestudeerden hebben geleerd ondernemend, betrokken en proactief te zijn en met zelfvertrouwen innovatieprocessen in de onzekere en soms weerbarstige praktijk te regisseren.

De eindkwalificaties zijn geformuleerd aan de hand van de Dublin descriptoren op masterniveau. Het onderscheid met zorg- en welzijnsprofessionals op bachelorniveau ligt in de regisserende rol van de masterafgestudeerden bij technologische, sociale en organisatorische veranderprocessen en in de verdiepte en verbrede kennis over innovatie en innovatieprocessen waarover ze beschikken. Er is geen landelijk beroepsprofiel. De opleiding heeft het masterniveau geïkt aan de

landelijke masterstandaard van de Vereniging Hogescholen (2019), met als pijlers meesterschap, onderzoekend vermogen, interprofessioneel handelen en doorwerking.

De beoogde leerresultaten zijn geformuleerd in acht competenties die afgestudeerden dienen te beheersen:

1. signaleren en kritisch analyseren;
2. vakinhoudelijk legitimeren;
3. projectmatig creëren;
4. samenwerken, verbinden en vertalen;
5. mensgericht ontwerpen;
6. kennis en vernieuwing overdragen;
7. reflecteren op eigen ontwikkeling en visie;
8. ontwerp- en praktijkgericht onderzoeken.

Bij de start van de opleiding in 2015 zijn deze competenties samen met het werkveld geformuleerd. De opleiding vindt ze nog steeds actueel en een goed handvat om de ontwikkeling van de studenten te beoordelen. In de loop van de tijd is de relatie tussen de competenties duidelijker geworden: in de exploratieve fase van een innovatieproces ligt het accent op competenties 1 en 2 (met een zwaarder gewicht voor 2), in de generatieve fase op competenties 3, 4 en 5 (vooral op 5) en in de evaluatieve fase op 6 en vooral op 8. Het reflecterend vermogen van de student (competentie 7) is essentieel voor de ontwikkeling van alle andere competenties.

De opleiding onderhoudt intensief contact met het werkveld doordat de deeltijdstudenten werkzaam zijn in de beroepspraktijk van zorg en welzijn en/of het onderwijs in zorg en welzijn. Daarnaast heeft de opleiding partnerschappen ontwikkeld met verschillende regionale partners uit de beroepspraktijk. In het zelfevaluatie-rapport vermeldt de opleiding dat ze deze partnerschappen een meer structurele vorm wil geven, bijvoorbeeld door meer thematisch samen te werken. Uit het gesprek met een aantal vertegenwoordigers van het werkveld blijkt dat zij enthousiast zijn over de samenwerking. Ze kunnen kleine en grote innovatievragen bij de opleiding neerleggen, als mini-cases (praktijkopdrachten) (zie standaard 2) of als afstudeeropdracht. Op die manier werken studenten aan actuele en relevante vraagstukken en verwacht het werkveld een nuttige bijdrage in de oplossing van hun praktijkproblemen.

De opleiding beschrijft zichzelf als uniek door de mens- en ontwerpgerichte visie op innovatie. Ze ziet in Nederland geen vergelijkbare masteropleidingen. Binnen de hogeschool werkt de opleiding samen met verschillende lectoraten en heeft ze een nauwe verbinding met de masteropleidingen Serious Gaming en Design Driven Innovation. Internationale ontwikkelingen worden actief gevolgd door deelname aan internationale conferenties en bijdragen aan internationale wetenschappelijke tijdschriften.

Overwegingen

De commissie is van oordeel dat de masteropleiding Health Innovation door het combineren van de rollen van ontwerper en onderzoeker en het aspect van zelfstandige ontwikkeling (Bildung) een helder omschreven en onderscheidend profiel heeft. Dit kenmerkende profiel komt tegemoet aan de behoeften van het werkveld en is in de ogen van de commissie een sterk punt. Zowel

de zelfstandigheid en het vermogen om een sturende rol in de werkcontext te kunnen aannemen als de vaardigheid in mensgericht ontwerpen komen erin tot uiting.

De opleiding heeft naar het oordeel van de commissie goed onderbouwd dat ze voldoet aan de eisen van een professionele masteropleiding. De verbinding met de Dublin descriptoren op masterniveau en met de nationale hbo-masterstandaard is overtuigend. De vertaling van de beoogde leerresultaten in acht competenties past bij het profiel en maakt duidelijk waaraan een afgestudeerde dient te voldoen.

De opleiding heeft een sterke focus op de regionale beroepspraktijk. De commissie adviseert de opleiding na te gaan hoe ze daarnaast wil inspelen op wat het continu veranderende veld nationaal en vooral internationaal vraagt van change agents en hoe ze wil aansluiten bij de internationale ambities van de hogeschool.

De commissie vindt de samenwerking met regionale partners een sterk punt en uit de gesprekken werd duidelijk dat opleiding en partners nauw samenwerken in het onderwijs. De commissie ondersteunt het voornemen van de opleiding deze samenwerking te verduurzamen. Ze raadt de opleiding aan daarbij de wederzijdse verwachtingen over het afstudeerproces en -product explicieter op elkaar af te stemmen. In het gesprek met het werkveld viel het de commissie namelijk op dat innovatieproducten of prototypes voor de opleiding hoofdzakelijk tot doel hebben om de beoogde leerresultaten van de student aan te tonen, terwijl de opdrachtgever hoofdzakelijk verwacht dat het voor hen iets nuttigs oplevert.

Deze overwegingen in ogenschouw nemend, beoordeelt de commissie dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

2. Onderwijsleeromgeving

De masteropleiding omvat 60 EC. Beide varianten (deeltijd en voltijd) leiden op tot hetzelfde profiel en werken met dezelfde eindkwalificaties. De commissie is onder de indruk van de onderwijsleeromgeving: het programma borgt de ontwikkeling van de vastgestelde competenties, theorie en praktijk komen geïntegreerd aan bod en er is een sterke feedbackcultuur met aandacht voor ieders persoonlijke ontwikkeling. Door het Bildungsaspect met ruimte voor trial and error in een veilige leeromgeving voelen studenten zich voldoende zeker om het onbekende te verkennen. De Communities of Learning (CoL) vervullen een centrale rol in de leeromgeving. De commissie is het met de opleiding en de studenten eens dat een grotere CoL voor de voltijdstudenten meer uitwisseling mogelijk zou maken zodat studenten meer van elkaars inbreng zouden kunnen profiteren. Naast de gemeenschappelijke kennisbasis voor design research adviseert de commissie meer structurele aandacht voor een gedeelde kennisbasis in aanpalende vakken als change management en ethiek. De docenten zijn gekwalificeerd en deskundig en vormen gezamenlijk een bevlogen team dat betrokken is bij de ontwikkeling van de studenten. Ze hebben op basis van de eerste ervaringen in het voorjaar van 2020 het onderwijs inclusief toetsing en de contactmomenten met studenten weten aan te passen aan de beperkingen die de COVID-19-pandemie met zich meebracht. De voorzieningen daarvoor zijn adequaat gebleken. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

Bevindingen

Programma

De masteropleiding omvat 60 EC. De deeltijdvariant duurt twee jaar, de voltijdvariant één jaar. Beide varianten leiden op tot hetzelfde profiel en werken met dezelfde eindkwalificaties. Vooral in de eerste fase van de opleiding zijn er accentverschillen. De deeltijdvariant richt zich met name op in de praktijk werkzame professionals met veel praktijkervaring. Voor hen ligt het accent in de eerste fase op het (weer) opbouwen en/of ophalen van de theoretische kennisbasis en het weer feeling krijgen met studeren. Voor de voltijdstudenten, die meestal pas afgestudeerd zijn en geen of minder praktijkervaring hebben, ligt bij de start van de opleiding het accent op kennismaking met de beroepspraktijk en verschillende doelgroepen daarbinnen. De opbouw van het curriculum komt tot uiting in de toenemende complexiteit van de vraagstukken en de grotere zelfstandigheid die van studenten wordt verwacht.

De deeltijdvariant bestaat uit vier masterclasses van elk 15 EC gedurende een semester: (1)

Signaleren en analyseren, (2) Ontwerpen en co-creëren, (3) Veranderen en implementeren, en (4) Afstuderen. In elke masterclass werken studenten integraal aan de ontwikkeling van hun kennis en vaardigheden, aan de hand van mini-cases uit de praktijk van partners (zie standaard 1) en van vraagstukken uit hun eigen werkcontext. Maandag is de vaste lesdag. Het hele tweede jaar staat in het teken van het eigen innovatieve project.

De voltijdvariant bestaat uit drie fases. De eerste twee hebben elk een studielast van 15 EC, de derde omvat 30 EC. In fase 1 (Introductie en minicases) experimenteren de studenten met ontwerpmethoden aan de hand van vijf tot zes minicases uit de praktijk, die elk een of twee weken duren. Zo leren de studenten in korte tijd verschillende praktijken en doelgroepen kennen. In fase 2 (praktijkopdracht) gaat de student minimaal drie dagen per week bij een praktijkorganisatie aan de slag met een praktijkvraagstuk en maakt zo kennis met de stakeholders, inclusief de eindgebruikers. Deze fase mondt uit in een startplan voor het afstuderen in fase 3, waarin de student een meer concrete en specifieke oplossings-

richting verder ontwikkelt. De vaste lesdagen voor voltijdstudenten zijn maandag en vrijdag.

In het zelfevaluatierapport vermeldt de opleiding dat studenten kennismaken met gedragswetenschappelijke, vakinhoudelijke, bedrijfseconomische en technologische inzichten. Aangereikte kennis ligt niet vast, maar wordt steeds aangepast aan de te behandelen praktijkcases (just in time learning). Voorafgaand aan het bezoek vroeg de commissie naar een overzicht van de kennisbasis. Het toegestuurd overzicht omvat aanbevolen artikelen over design research en mensgerichte ontwerpmethoden.

De werkvormen en opdrachten passen bij het praktijkgerichte karakter van de opleiding. Studenten werken samen in een Community of Learning (CoL), één voor de voltijdstudenten en één voor elk van de twee deeltijdjaargroepen. Door de diversiteit in instroom ontstaat daar een dynamiek die de docenten als leermoment gebruiken: de studenten benutten elkaars achtergrondkennis en ervaring. Dat draagt bij aan een krachtige leeromgeving. De studenten lieten de commissie weten dat ze het samenwerken aan projecten in de CoL een waardevolle aanpak vinden, vooral in de deeltijdvariant. Door de geringere jaarlijkse instroom (5 à 6 per jaar) in de voltijdvariant is de diversiteit en daardoor het leereffect van de CoL wat minder groot. Binnen de CoL werken de studenten in kleinere groepen van wisselende samenstelling aan mini-cases en journal clubs. Regelmatig worden peerreview-momenten gepland. Door deze intensieve interactie ontstaan hechte contacten die ook in stand blijven in de meer individuele fase van het afstuderen. De studenten lieten de commissie weten dat ze de afwisseling van groepswork en individuele opdrachten waarderen: in een groepsopdracht maak je kennis met een vaardigheid, waarna je in een volgende fase moet laten zien dat je het ook zelf kunt. Meer in het algemeen herkennen de studenten dat het programma gericht is op hun persoonlijke groei en de ontwikkeling van de juiste mindset om mensgerichte innovaties in gang te kunnen zetten: na een meer klassikaal

begin krijgen studenten de mogelijkheid zelf aan te geven welke literatuur ze nodig hebben, de begeleiding bij opdrachten wordt afgestemd op de specifieke praktijkcontext van de studenten en de feedback en feedforward die ze van docenten krijgen is gericht op hun persoonlijke ontwikkeling.

Vanaf maart 2020 vielen de fysieke contactmomenten door de beperkingen in verband met de COVID-19-pandemie weg en vond contact alleen nog online plaats met behulp van Teams en het programma Slack. Dit programma werd tot dan toe gebruikt als aanvulling op de fysieke momenten, maar werd nu het centrale medium. Uit de gesprekken met docenten en studenten blijkt dat dit technisch gezien adequaat verloopt, maar dat de informele contacten node gemist worden. Vooral voor het creëren van een veilige leeromgeving en het geven van feedback heeft direct persoonlijk contact een duidelijke meerwaarde. Men merkte dat feedback die op afstand gegeven wordt, snel harder aankomt. Daarom plannen de docenten nu meer consultmomenten in met individuele studenten.

Zoals bij standaard 1 vermeld, is de opleiding vooral regionaal en nationaal georiënteerd. Praktijkopdrachten worden grotendeels door partners uit het regionale werkveld ingebracht en een groot deel van de (deeltijd)studenten is werkzaam in de regio, maar er zijn ook studenten die van elders in het land komen. Internationaal presenteert de opleiding haar design-gerichte aanpak op congressen en is er de ambitie dat jaarlijks een student een artikel inzendt naar een internationaal wetenschappelijk journal om de kennis ook internationaal te dissemineren. Bij de documentatie ontving de commissie hiervan twee recente voorbeelden. Bij het schrijven van hun eigen artikelen gebruiken studenten internationale literatuur.

Kandidaten met een bachelorvooropleiding in het zorg- en welzijnsdomein zijn direct toelaatbaar tot de masteropleiding Health Innovation. De Onderwijs- en examenregeling (OER) vermeldt dat

kandidaten zonder bachelordiploma het vereiste bachelorniveau ook kunnen aantonen door een GITP-assessment. Met ingang van cohort 2018 kunnen ook kandidaten met een vooropleiding in een ander domein toegelaten worden als ze in een intakegesprek voldoende affiniteit en ervaring met de context van zorg en welzijn kunnen aantonen. In geval van twijfel voert de kandidaat een opdracht uit aan de hand van de opleidingscompetenties. Jaarlijks beginnen 5 à 6 studenten aan de voltijdvariant en ongeveer 15 studenten aan de deeltijdvariant.

Personeel

Het docententeam van de master Health Innovation bestaat uit acht docenten (2,2 FTE), onder wie twee lectoren en een associate lector. Zij werken samen in een multidisciplinair zelfsturend team. Uit de documentatie en de gesprekken blijkt dat er veel onderling contact en uitwisseling is, de lijnen zijn kort. Ook met aanpalende masteropleidingen vindt samenwerking en uitwisseling plaats, wat de kwetsbaarheid van het kleine team vermindert. Uit de documentatie blijkt dat bijna alle docenten als onderzoeker werkzaam zijn, verbonden aan een lectoraat of kenniscentrum van de hogeschool. Vrijwel allen hebben een didactische bekwaamheid en zijn gepromoveerd of bezig met een promotietraject. Vijf van hen beschikken over de basiskwalificatie examinering (BKE) en vier hebben ook de seniorkwalificatie examinering (SKE) behaald.

De docenten zijn betrokken bij hun studenten. Ze realiseren zich dat innovatieprocessen vaak onzekerheid met zich meebrengen en proberen de studenten daarin te begeleiden door weliswaar een zekere mate van onzekerheid in het programma in te bouwen, maar goed in het oog te houden dat studenten zich voldoende stevig en veilig voelen om dingen uit te proberen. Studenten herkennen dat deze persoonlijke ontwikkeling een hoofddoel is van de opleiding en bevestigen dat ze geleerd hebben falen te omarmen. Ze vinden dat de docenten in het algemeen goed bereikbaar zijn en altijd bereid om uitgebreide

feedback en extra ondersteuning te bieden. De studenten missen het directe contact tijdens de COVID-19-pandemie. Zoals boven vermeld, proberen de docenten dat zoveel mogelijk op te vangen door proactief contact te zoeken en extra consults in te plannen met individuele studenten. De studenten hebben waardering voor het vele werk dat het kleine docententeam verzet en zouden hun een vermindering van de werkdruk toewensen. Desgevraagd vinden de docenten zelf dat er soms sprake is van piekbelasting, maar dat de werkdruk in het algemeen geen probleem is, met name doordat de planning goed is.

Voorzieningen

De master heeft op maandagen een vaste ruimte voor de eerstejaars deeltijdstudenten en zou dat ook graag gerealiseerd zien voor de andere dagen en voor alle studenten. Volgens het zelfevaluatie-rapport is dat een aandachtspunt. De rol van het digitale platform Slack voor het online onderwijs is door de COVID-19-pandemie essentieel gebleken. Dit programma werd tot dan toe gebruikt als aanvulling op de fysieke momenten, maar werd in de COVID-19-pandemie het centrale medium, aangevuld met Teams.

Overwegingen

De commissie is onder de indruk van de onderwijsleeromgeving: het programma borgt de ontwikkeling van de vastgestelde competenties, de commissie ziet een sterke feedbackcultuur met aandacht voor de ontwikkeling van de studenten en de persoonlijke insteek in het programma is duidelijk zichtbaar. De Communities of Learning vervullen een centrale rol in de leeromgeving. De diversiteit in achtergronden van de instromende studenten draagt daar sterk aan bij. De commissie is het met de opleiding en de studenten eens dat een grotere CoL voor de voltijdstudenten meer uitwisseling mogelijk zou maken zodat studenten meer van elkaars inbreng zouden kunnen profiteren. De commissie vernam dat de opleiding naar mogelijkheden zoekt om de instroom van voltijdstudenten te vergroten. Het Bildungsaspect met ruimte voor trial and error en voldoende veilig-

heid voor studenten om dingen te durven proberen komt goed naar voren. Studenten voelen zich daardoor voldoende zeker om het onbekende te verkennen. De commissie vindt dat een bijzondere prestatie.

In de masterclasses vindt aan de hand van de opdrachten een goede integratie plaats van theorie en praktijk. De mini-cases zijn een goede manier om voltijdstudenten in korte tijd kennis te laten maken met de breedte van de zorg- en welzijnssector. De commissie is van oordeel dat er een uitgewerkte kennisbasis is wat betreft design research. Voor de aanpalende vakken mist de commissie een dergelijke structurele gedeelde basis. De commissie ziet in de bestudeerde werkstukken (zie standaard 4) dat studenten tijdens de opleiding geleerd hebben zelf relevante literatuur te vinden, maar adviseert in aanvulling daarop meer gestructureerde aandacht voor een gemeenschappelijke kennisbasis over bijvoorbeeld change management en ethiek, onafhankelijk van de mini-cases die aan de orde komen en naast de literatuur die ad hoc ingebracht wordt. Het is raadzaam deze literatuur te vermelden in de studiehandleidingen bij masterclasses. Een van de onderdelen van het portfolio dat studenten

opbouwen (zie standaard 3 en 4) is het schrijven van een artikel over hun innovatieproject. In het licht van haar bevindingen bij standaard 4 adviseert de commissie meer aandacht en coaching op dit vlak te organiseren om studenten hier goed op voor te bereiden.

De commissie is van oordeel dat de docenten gekwalificeerd en deskundig zijn en gezamenlijk een bevlogen team vormen dat betrokken is bij de ontwikkeling van de studenten. De docenten blijken in staat de studenten uit te dagen in een voldoende veilige leeromgeving. De commissie adviseert ervoor te zorgen dat alle docenten beschikken over de BKE. De docenten hebben op basis van de eerste ervaringen in het voorjaar van 2020 het onderwijs en de contactmomenten met studenten weten aan te passen aan de beperkingen die de COVID-19-pandemie met zich meebracht. De voorzieningen daarvoor zijn adequaat gebleken.

Deze overwegingen in ogenschouw nemend, beoordeelt de commissie dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

3. Toetsing

Toetsing vindt plaats aan de hand van assessments aan het eind van een masterclass (deeltijd) of fase (voltijd). Ter voorbereiding leveren studenten in een portfolio producten aan die bewijzen dat hun performed behaviours overeenkomen met het vereiste competentieniveau. In de NOTA (Negotiable Outcomes Towards Assessment) en het xplog (experience logbook) reflecteren ze op hun competentieontwikkeling. Door het vierogenprincipe (inzet van twee examinatoren per assessment), afstemmingsmomenten en kalibratiebijeenkomsten zorgt de opleiding ervoor dat de assessments aan belangrijke kwaliteitseisen van toetsing voldoen. De assessments zijn ontwikkelingsgericht (assessments for learning), met uitzondering van het afsluitende assessment (assessment of learning), waarin bepaald wordt of de student de beoogde leerresultaten heeft behaald. De commissie waardeert de formatieve, holistische en ontwikkelgerichte aanpak van de assessments for learning. Dat studenten voorafgaand aan een assessment enigszins in het onzekere worden gelaten over waar ze staan, kan de commissie wel billijken gezien de visie van de opleiding op het leren omgaan met onzekerheid. Wel is de commissie van oordeel dat het voor studenten van belang is na een assessment for learning preciezer te horen hoever ze zijn op weg naar het beoogde eindniveau. Voor het assessment of learning, waarin wordt beoordeeld of de student aan de beoogde leerresultaten voldoet, is de commissie van oordeel dat meer helderheid nodig is over de precieze status van de verschillende onderdelen (artikel, filmpje, NOTA, assessmentgesprek) in de beoordelingssystematiek en hoe ze zich tot elkaar verhouden, en over de minimumvereisten voor een voldoende (cesuur). De transparantie kan verder vergroot worden als de oordelen van de individuele assessoren terug te vinden zijn in een paper trail. De examencommissie speelt een actieve rol in het bewaken van de kwaliteit van toetsing en het eindniveau en heeft op basis van een scan op een aantal verbeterpunten gewezen. Deze punten komen overeen met de bevindingen van de visitatiecommissie. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat de opleiding **ten dele voldoet** aan deze standaard.

Bevindingen

Om recht te doen aan de competentieontwikkeling van een student in een specifieke praktijkcontext vindt toetsing in de master Health Innovation plaats aan de hand van assessments waarin competentieontwikkeling centraal staat. Vooraf levert de student een aantal vastgestelde bewijsstukken aan die de competentiegroei over de afgelopen periode aantonen. Het assessment zelf is een gesprek tussen de student en twee assessoren. Elke masterclass (deeltijd) of fase (voltijd) wordt afgesloten met een assessment. Het laatste assessment, ter afsluiting van de opleiding, is een assessment of learning, de daaraan voorafgaande zijn assessments for learning. De assessments for learning hebben een inhoudelijke nadruk op leren en ontwikkeling, door de combinatie van feedback op de voorgaande periode en feedup respectievelijk feedforward voor de student om naar het beoogde eindniveau te groeien. In de

voltijdvariant worden in elk assessment alle competenties beoordeeld, in de deeltijdvariant komen bij de eerste drie assessments steeds vijf competenties aan bod en worden in het afsluitende assessment alle competenties beoordeeld.

De kerndocent of integrale docent van een onderwijsperiode (masterclass of fase) is verantwoordelijk voor de planning van de assessments. Deze docent bepaalt wie de eerste en tweede assessor zijn en organiseert een afstemmingsmoment voorafgaand aan de assessments, waarin de beoordelaars afstemmen op basis van de ingeleverde stukken om te zorgen dat alle studenten vanuit een gelijk kader beoordeeld worden. Een van de twee assessoren dient gepromoveerd te zijn of aan het promoveren om het werk inhoudelijk op waarde te kunnen schatten. Daarnaast heeft ten minste één van de assessoren een SKE-bevoegdheid om de kwaliteit van de toets te

borgen. De eerste assessor is altijd betrokken geweest bij het leerproces van de student en bestudeert het aangeleverde bewijsmateriaal uitgebreid. De tweede (onafhankelijke) assessor is minder betrokken geweest. Bij de assessments for learning kijkt deze laatste gericht naar enkele bewijsstukken, bij een assessment of learning naar al het bewijsmateriaal, net als de eerste assessor. Beide assessoren beschrijven hun eerste bevindingen in een document. Op basis daarvan wordt per student een compass (competentiewijzer assessment) ingesteld om de richting van het assessment te bepalen: bij bewijsmateriaal dat twijfels oproept over het competentieniveau van de student, wordt het assessment meer criteriumgericht, terwijl bij bewijsmateriaal van goede kwaliteit het assessmentgesprek meer open is, met ruimte voor de student om de eigen competentiegroei te laten zien. Na de assessments vindt kalibratie plaats om de assessments te evalueren en zo nodig het onderwijs en komende assessmentrondes bij te stellen.

In de studiehandleidingen vinden studenten informatie over de aan te leveren bewijzen per masterclass of fase. Het gaat om een combinatie van bewijsstukken, waar xplog entries (experience log) en de NOTA steeds onderdeel van uitmaken. In het xplog houden de studenten gestructureerd hun leerervaringen bij in een semester, ze geven weer wat voor hen waardevolle momenten zijn geweest, relateren die aan de inhoud van de master en expliciet of impliciet de competenties en bouwen reflectieve momenten in. In de NOTA (Negotiable Outcomes Towards Assessment) formuleren de studenten op basis van hun ambities en de feedforward die ze uit een vorige periode hebben gekregen, wat hun persoonlijke en professionele doelen zijn en aan welke competenties ze in een periode gaan werken. De opleiding heeft aan de hand van een karakteristieke mindset en een aantal indicating behaviours geoperationaliseerd wat een competentie concreet inhoudt. Studenten leggen in hun NOTA vast aan de hand van welke performed behaviours en welke deelartefacten (als outcomes van hun proces) ze gaan aantonen dat ze hun doelen hebben

behaald en zich hebben ontwikkeld in de richting van de indicating behaviours of - in de afstudeerfase - deze hebben gerealiseerd. Daarnaast zijn er per fase of masterclass concrete producten die de studenten als bewijsmateriaal opleveren, bijvoorbeeld de producten van mini-cases, een subsidieaanvraag, een adviesnota of een position paper. Studenten leveren ook iteratierapporten in, om het proces van hun werk inzichtelijk te maken. De assessments for learning worden beoordeeld met voldaan/niet voldaan.

Voor het laatste assessment, het assessment of learning, vormen het artikel en het prototype (aan de hand van een filmpje) de kern van de bewijslast. Daarnaast wordt de bewijslast gevormd door xplog, NOTA en uitgewerkte iteraties. Competenties 1, 2, 5, 6 en 8 worden getoetst aan de hand van het artikel, competenties 3, 4, 5 en 8 in de uitgewerkte iteraties en het prototype, en competentie 7 in de NOTA. Daarnaast kan elke competentie aanvullend worden aangetoond aan de hand van extra bewijsmateriaal. Voor het artikel en het prototype zijn ontvankelijkheidscriteria vastgesteld waaraan moet worden voldaan voordat een student toegelaten wordt tot het assessment. Als de producten niet voldoen, krijgt de student feedback en de gelegenheid een verbeterde versie in te dienen. De ontvankelijkheidscriteria betreffen zowel inhoudelijke als vormvereisten. Zo moet bijvoorbeeld het artikel een discussieparagraaf bevatten met een kritische reflectie op de probleemstelling en de uitvoering van het onderzoek, en moet het taalgebruik van voldoende niveau en masterwaardig zijn. Deze criteria zijn niet nader uitgewerkt. Het filmpje van 2 tot 5 minuten moet inzicht geven in het doel van het prototype, welke ontwerpkeuzes de student maakt heeft en hoe het prototype getest is. De opleiding beschouwt het assessment als de ultieme toetsing van het eindniveau, waarbij de bewijsstukken input vormen maar niet individueel het eindniveau aantonen. Van het assessment worden opnamen gemaakt. De beoordelingen worden gegeven op een schaal van onvoldoende/voldoende/goed/uitstekend. Het beoordelingsformulier wordt na het assessment door

de assessoren gezamenlijk opgesteld. De insteek is dat na een algemene paragraaf met feedback en feedforward per competentie wordt aangegeven met welke performed behaviours (artikel, filmpje, xplog, iteratierapporten, testimonials van eindgebruikers, het assessmentgesprek) de student heeft laten zien die competentie te beheersen. De docenten lichtten in het gesprek met de commissie toe dat de performed behaviours niet één op één gelijk hoeven te zijn aan de indicating behaviours, maar dat ze de studenten juist stimuleren hun eigen accenten te leggen.

Via verschillende kanalen, waaronder het gesprek met de commissie, gaven de studenten aan dat ze voorafgaand aan een assessment niet altijd goed kunnen inschatten wat het verwachte niveau is. Ze spiegelen zich aan elkaar en baseren zich op de handvatten en feedback die ze in de voorafgaande periode hebben gekregen, maar dan nog vinden ze het moeilijk in te schatten waar ze precies staan in hun competentieontwikkeling. Dat maakt onzeker. De opleiding geeft aan dat het een bewuste keuze is studenten hiermee te laten worstelen, omdat zij het als een onderdeel beschouwt van het leren omgaan met de onzekerheden die eigen zijn aan innovatieprocessen in de beroepspraktijk. Studenten hebben wel begrip voor deze benadering, maar toch zouden sommige studenten graag wat meer duidelijkheid hebben over wat ze precies moeten doen om hun werk op een voldoende niveau te krijgen, maar ook hoe ze het kunnen verbeteren van bijvoorbeeld een 'voldoende' naar een 'goed' niveau. Daarnaast merken ze op dat docenten, mogelijk mede door hun verschillende disciplinaire achtergronden, niet altijd met dezelfde bril naar de producten kijken, waardoor feedback soms als tegenstrijdig wordt ervaren en oordelen afhankelijk van de docent verschillend uitvallen. Ze waarderen het daarom wel des te meer dat de opleiding bij de toewijzing van assessoren kijkt of een beoogde assessor affiniteit heeft met het werk van de betreffende student.

De verantwoordelijkheid voor de borging van de kwaliteit van toetsing en het eindniveau van de opleiding ligt bij de examencommissie van de Academie Gezondheidszorg. Deze bestaat uit vijf leden uit de verschillende opleidingen (hbo-bachelor Verpleegkunde, hbo-bachelor Vaktherapie en hbo-master Health Innovation) en een extern lid. De examencommissie heeft een toetscommissie ingesteld die gevraagde en ongevraagde adviezen geeft over zaken die met toetsing te maken hebben, en vragen van examinatoren beantwoordt. De toetscommissie richt zich op de bacheloropleidingen. Voor de master Health Innovation wordt deze functie vervuld door kalibratiesessies met verwante masteropleidingen. De examencommissie bekijkt per opleiding de OER en het leerplanschema, wijst examinatoren aan, voert scans uit op eindwerken, houdt zich op de hoogte van de uitkomsten van kalibratiesessies, bespreekt student- en docentverzoeken en behandelt klachten. Om als examinerator aangewezen te worden dient een docent te beschikken over een didactische bekwaamheid en over deskundigheid op het gebied van examinering, bij voorkeur de BKE. Toetsing vindt altijd door twee personen plaats, van wie ten minste één beschikt over de BKE. Bij eindwerken is altijd een examinerator betrokken die gepromoveerd is of in een promotietraject zit.

Naar aanleiding van de scan van eindwerken in het voorjaar van 2020 constateerde de examencommissie dat de portfolio's heel gevarieerd zijn en lastig om te doorgronden en heeft ze het advies gegeven dat meer te stroomlijnen. Ook vroeg de examencommissie zich af hoe studenten weten wat ze precies moeten doen voor een onvoldoende/voldoende/goed/uitstekend en adviseerde ze dit te verduidelijken. In 2020-2021 wordt een nieuwe scan uitgevoerd om de opvolging van de aanbevelingen te monitoren.

Overwegingen

De commissie heeft waardering voor de formatieve aanpak die de opleiding heeft gekozen voor de toetsing van leerresultaten. De ontwikkel-

gerichte insteek en holistische aanpak bij de assessments for learning passen bij de aard van de opleiding. De opleiding zet in op validiteit en betrouwbaarheid van de assessments door de formulering van indicating behaviours, de inzet van twee examinatoren (vierogenprincipe), het afstemmingsoverleg voorafgaand aan assessments en het kalibreren na afloop ervan.

Studenten worden in de studiehandleidingen geïnformeerd over het aan te leveren bewijsmateriaal, maar zijn onzeker over de beoordelingscriteria. Aangezien op het generieke beoordelingsformulier voor de assessments de predicaten onvoldoende, voldoende, goed en uitstekend niet zijn gedefinieerd, is voor studenten voorafgaande aan een assessment niet altijd voldoende duidelijk wat van hen verwacht wordt. Na de beoordeling is het voor hen, ondanks de op zich uitgebreide feedback van de assessoren, niet altijd duidelijk waar zij nu precies staan in hun ontwikkeling naar de beoogde leerresultaten toe of in welke mate zij deze hebben gerealiseerd (afstudeerbeoordeling). De transparantie is daardoor niet optimaal, wat in de ogen van de commissie, gezien de visie op leren van de opleiding, nog verdedigbaar is voorafgaand aan de assessments for learning. De commissie is echter van oordeel dat studenten na afloop van een assessment for learning inzicht dienen te krijgen in hun competentieontwikkeling: zijn ze op de goede weg, waar zitten ze op het continuüm richting het behalen van de competenties en liggen ze daarmee op schema? Dit kan de opleiding én de student helpen al in een vroeg stadium te beoordelen of een student het masterniveau op alle competenties zal kunnen behalen. Op die manier kan voorkomen worden dat studenten zich melden voor het afsluitende assessment terwijl ze de competenties niet voldoende beheersen (zie standaard 4). Voor het assessment of learning (afstudeerbeoordeling) vindt de commissie dat niet alleen achteraf, maar ook vooraf helder moet zijn wat de beoordelingscriteria zijn en waar daarbij precies de grens ligt tussen behaald of niet behaald, zodat studenten kunnen inschatten waar ze staan. Dit assessment kan immers niet alleen ontwikkelgericht zijn, maar

dient ook als meetlat te dienen of een student de competenties en het masterniveau heeft behaald.

Voor het assessment of learning vraagt de opleiding studenten primair aan de hand van artikel, prototype/filmpje en NOTA te bewijzen dat ze alle competenties op eindniveau beheersen, waarna de examinatoren in het assessment of learning de eindbeoordeling uitvoeren. De opleiding poogt aan de hand van het hanteren van ontvankelijkheidscriteria voor het artikel en prototype/filmpje het beoogde eindniveau voor die producten te borgen, hetgeen de commissie op zich een goede zet vindt. In de gesprekken kreeg de commissie echter uiteenlopende signalen over de rol van deze bewijzen (artikel en prototype/filmpje) en de wijze waarop in de praktijk de ontvankelijkheidscriteria worden gehanteerd. Soms zeiden docenten dat het artikel of prototype/filmpje niet per se aan alle eisen (ontvankelijkheidscriteria) hoefde te voldoen, omdat het assessment het ultieme beoordelingsmoment is. In de documentatie leest de commissie echter dat de producten voldoende moeten zijn en het beoogde eindniveau moeten aantonen, vóórdat de student voor het assessment wordt uitgenodigd. Ten aanzien van de ontvankelijkheidscriteria zelf vindt de commissie dat deze in principe in overeenstemming zijn met het beoogde masterniveau, maar dat een nadere uitwerking van deze criteria nodig is om de kwaliteit van de producten en een eenduidige interpretatie van de criteria te borgen en de cesuur te verhelderen: wanneer is een product wel of niet voldoende, waar ligt de grens tussen voldoende en onvoldoende. De commissie meent verder dat de status en rol van de afstudeeronderdelen (producten en assessment) verhelderd en vervolgens consequent gehanteerd zou moeten worden. Daarnaast is de commissie van oordeel dat de minimumcriteria voor een voldoende (zowel op het formulier voor de ontvankelijkheidscriteria als het generieke beoordelingsformulier) verhelderd dienen te worden, zowel ten behoeve van studenten als voor docenten, examencommissie en externen. Ten aanzien van het beoordelingsformulier adviseert de commissie daarbij ook te verhelderen wat de

rol van de indicating behaviours is. De commissie zag dat op de beoordelingsformulieren behorend bij de afstudeerdossiers niet altijd alle indicating behaviours van competenties werden beoordeeld. Dit riep bij de commissie de vraag op of een student een competentie beheerst als niet alle indicating behaviours aan de dag gelegd worden, m.a.w. aan welk deel ten minste voldaan moet worden. De commissie acht het een risico voor de kwaliteit van de beoordeling als dit niet expliciet duidelijk is en adviseert de onderliggende systematiek te verduidelijken: moet aan alle indicating behaviours van een competentie voldaan worden?, is compensatie tussen indicating behaviours mogelijk?, etc. Daarnaast adviseert de commissie de indicating behaviours zodanig te formuleren dan wel nader uit te werken dat transparant is *in welke mate of op welk niveau* een student moet voldoen aan dat indicating behaviour om zo enerzijds meer duidelijkheid te scheppen voor studenten en anderzijds een eenduidige interpretatie door assessoren te borgen. Dit is allereerst van belang met het oog op de verheldering van de grens tussen voldoende en onvoldoende. Verder is dit uiteraard van belang bij het toekennen van de predicaten 'goed' en 'uitstekend'.

Verder adviseert de commissie omwille van de transparantie en navolgbaarheid van de beoordeling altijd duidelijk te maken op grond van welk 'bewijsmateriaal' een bepaalde competentie als voldoende beoordeeld wordt.

De commissie waardeert de inzet van het vierogenprincipe. De twee assessoren formuleren vóór het assessment ieder voor zich hun voorlopige oordeel op grond van het aangeleverde bewijsmateriaal. Na het assessment komen ze tot een gezamenlijk oordeel, dat vastgelegd wordt op het beoordelingsformulier. De commissie meent wel dat bij dit proces nog een slag te maken is. Bij de tussentijdse assessments ontbreken regelmatig de beide handtekeningen van de twee assessoren op het beoordelingsformulier en bij zowel de tussentijdse beoordelingen als de afstudeerbeoordeling ontbreekt de paper trail,

waardoor niet duidelijk is hoe de eindbeoordeling tot stand is gekomen. De commissie adviseert om naast de gezamenlijke eindbeoordeling ook de individuele beoordelingen van elk van de twee assessoren inzichtelijk te maken en op het gemeenschappelijke beoordelingsformulier aan te geven hoe het eindoordeel tot stand is gekomen (door middeling of anderszins) om zo te komen tot een goede transparantie ten behoeve van zowel de student, de examencommissie als externen zoals een visitatiecommissie.

De examencommissie vervult haar rol naar het oordeel van de commissie op een goede manier. De commissie merkt op dat de bevindingen en aanbevelingen uit de scan van de examencommissie overeenkomen met die van haarzelf en spoort de opleiding aan deze externe input te benutten om het systeem van toetsing te verbeteren. Andere mogelijkheden om externe input te betrekken bij beoordelingen zijn het werkveld als adviseur uit te nodigen bij de assessments of te rade te gaan bij innovatiegerichte opleidingen elders, ook buiten de eigen hogeschool en ook buiten het zorg- en welzijnsdomein.

Alles overwegend vindt de commissie dat het systeem van toetsing een aantal sterke punten heeft die goed passen bij het karakter van de opleiding. Voornamelijk bij het eindassessment mist de commissie echter duidelijkheid over waar een student aan moet voldoen om het beoogde eindniveau aan te tonen. De commissie acht het noodzakelijk dat de opleiding verduidelijkt en vervolgens in de praktijk handhaaft:

- omwille van de transparantie van de beoordeling verder te verduidelijken wat de precieze status van de verschillende onderdelen (afzonderlijke bewijzen in het portfolio en assessment of learning) binnen de beoordelingssystematiek is, zodat beter inzichtelijk is hoe die onderdelen zich precies tot elkaar verhouden;
- waar de cesuur ligt in de beoordeling, zowel bij het al dan niet voldoen aan de ontvanke-lijkheidscriteria als bij de onvoldoende/

voldoende/goed/uitstekend beoordeling op het beoordelingsformulier, zodat het zowel voor docenten als voor studenten transparant en navolgbaar is waaraan een student moet voldoen om een specifiek oordeel toe te kennen en toegekend te krijgen; vanuit het perspectief van toetsing zijn er verschillende mogelijkheden denkbaar om dit te realiseren;

- de regels voor het hanteren van de indicating behaviours te expliciteren voor zowel de tussentijdse assessments als het assessment of learning (moet aan alle indicating behaviours van een competentie voldaan worden?, is compensatie tussen indicating behaviours mogelijk?, etc.);
- bij de beoordeling in alle gevallen te benoemen op grond van welk (onderdeel van welk)

bewijsstuk een oordeel over een competentie wordt gegeven;

- zorg te dragen voor een adequate paper trail van de beoordelingen, waarin terug te vinden is wat beide assessoren afzonderlijk van elkaar oordeelden en duidelijk te maken hoe het gezamenlijke eindoordeel tot stand is gekomen.

De commissie acht het haalbaar dat de opleiding binnen de gestelde maximale termijn van twee jaar aan deze voorwaarden voldoet.

Deze overwegingen in ogenschouw nemend, beoordeelt de commissie dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **ten dele voldoet** aan deze standaard.

4. Gerealiseerde leerresultaten

De commissie heeft de eindwerken en de bijbehorende beoordelingsformulieren van vijftien studenten bestudeerd en met vertegenwoordigers van alumni en het werkveld gesproken. Het niveau van de eindwerken is zeer divers, met enkele producten van erg hoog niveau. Over het geheel genomen laten de afgestudeerden het beoogde eindniveau zien: het werkveld bevestigt dat ze in de beroepspraktijk als de gewenste change agents functioneren. In het algemeen is de commissie van oordeel dat nog meer ingezet kan worden op de diepgang van reflecties en de onderbouwing van gemaakte methodologische en andere keuzes en adviseert de opleiding hieraan specifiek aandacht te besteden. De commissie verwacht dat het gerealiseerde eindniveau van de opleiding minder divers en over het geheel genomen nog naar een hoger plan getild kan worden als het systeem van toetsing wordt versterkt. De commissie adviseert te verduidelijken in welke mate daadwerkelijk digitale en technologische innovaties vereist zijn. De commissie stelt op grond van de gesprekken en de onderliggende documentatie vast dat de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

Bevindingen

Zoals beschreven bij standaard 3 tonen de studenten de gerealiseerde leerresultaten aan met bewijzen (artikel, prototype/filmpje, NOTA) en in een eindassessment (assessment of learning). De beoordeling wordt uitgevoerd door twee examinatoren die zich eerst onafhankelijk van elkaar een oordeel vormen op basis van de bewijzen in het portfolio, aan de hand van de ontvankelijkheidscriteria. Als de producten op basis hiervan als voldoende worden beschouwd, wordt de student uitgenodigd voor het eindassessment. Afhankelijk van de kwaliteit van de aangeleverde bewijzen is het karakter van het assessment meer criteriumgericht of competentiegericht. Het assessmentgesprek wordt opgenomen. Na afloop komen de beoordelaars tot een gezamenlijk eindoordeel.

Ter voorbereiding op het visitatiebezoek heeft de commissie de afstudeerdossiers en beoordelingsformulieren van vijftien studenten uit de laatste twee cohorten bestudeerd. Bij de selectie van de eindwerken is rekening gehouden met een evenwichtige spreiding over hoge, gemiddelde en lage eindoordelen. De commissie stelt vast dat het niveau van de eindwerken zeer divers is: er zijn uitstekende producten, zoals de artikelen in internationale journals (zie standaard 2) en producten die goed beantwoorden aan de

innovatiebehoefte van de stakeholders en het ook op de commerciële markt goed doen.

Anderzijds zag de commissie het beoogde eindniveau in twee afstudeerdossiers niet duidelijk terug. Desgevraagd lichtte de opleiding toe dat voor een oordeel over het behaalde eindniveau het assessmentgesprek van groter belang is in het geval een student daarin meer dient te verduidelijken dat/hoe de competenties behaald zijn, omdat dat niet al overtuigend genoeg naar voren komt in de bewijzen uit het dossier. Daarom heeft de commissie aanvullend de assessments opgevraagd van vier studenten: de twee van wie de commissie het masterniveau op grond van louter de bewijzen uit het portfolio niet voldoende aangetoond vond, en nog twee andere uit de steekproef, naar keuze van de opleiding. De aangeleverde informatie betrof de voorbereiding van de beoordelaars (hun voorlopige oordeel en de vragen die ze tijdens het assessment wilden stellen), een opname van het assessment en een opname van de terugkoppeling aan de student. De twee door de opleiding gekozen assessments bevestigden het positieve oordeel van de commissie: deze assessments laten zien dat de studenten de competenties in voldoende mate beheersen. Van de assessments behorend bij de twee afstudeerdossiers waarover de commissie twijfel had, liet het ene assessment volgens de commissie zien dat de student niet kon aantonen alle

competenties op eindniveau te hebben gerealiseerd. Volgens de commissie zijn in dit geval met name de competenties 7 en 8 en in iets mindere mate de competenties 4 en 6 in het geding. Uit de informatie van de beoordelaars (voorbereiding, oordeel en feedback) blijkt dat ook zij hun twijfels hadden. Het viel de commissie bovendien in dit geval op dat het werk geen digitaal of technologisch aspect had, terwijl daaraan in vrijwel alle competenties expliciet wordt gerefereerd. In het assessment behorend bij het tweede afstudeerdossier waarover de commissie twijfelde over het eindniveau, komt de student iets sterker naar voren dan zijn papieren bewijsmateriaal laat zien, met name doordat het inzicht in het eigen leer/groeiproces tijdens het assessment wordt aangetoond. De beoordelaars geven aan dat het vermogen om in de praktijk een aantal zaken te realiseren zeker aanwezig is, maar dat het conceptuele niveau aan de zwakke kant is. De commissie is het hierin met de beoordelaars eens. De commissie is van mening dat met name competenties 7 en 8 maar net voldoende aangetoond worden.

Gemiddeld genomen vindt de commissie dat het onderbouwen van keuzes (bijvoorbeeld ten aanzien van methodes voor dataverzameling) en het reflecteren in het geheel van de competenties weliswaar voldoende is, maar nog sterker naar voren mag komen. Zo kunnen de reflecties in de NOTA nog aan diepgang winnen en kan de realisatie van competenties nog steviger onderbouwd worden. De commissie constateert dat niet in alle gevallen in de xplogs zichtbaar reflectie op de vermelde activiteiten heeft plaatsgevonden. Met inbegrip van deze constatering kan de commissie zich echter in het algemeen vinden in de gegeven beoordelingen en feedback.

De vier alumni met wie de commissie tijdens het bezoek heeft gesproken, zijn positief over hun opleiding en wat die hun heeft gebracht. Ze benoemen vooral de kritische mindset van een change agent als opbrengst van de opleiding. Bij de meesten heeft de opleiding als effect gehad dat ze hun vleugels verder willen uitslaan, door

hun werk aan te passen of op zoek te gaan naar ander werk. Ze horen dat ook van collega-studenten. Sommigen bouwen voort op hun afstudeerproject of combineren hun bestaande werk nu met onderzoek.

De vertegenwoordigers van het werkveld zijn eveneens positief over de afgestudeerden. Afgestudeerden zijn in het algemeen in staat out of the box te denken en met onverwachte oplossingen te komen. Ze pakken relevante problemen op, komen met waardevolle bijdragen en weten hoe ze stakeholders kunnen betrekken. Het werkveld merkt op dat studenten niet altijd voldoende zicht hebben op de (financiële) context van bijvoorbeeld een ziekenhuis, en hoe ze daarmee rekening moeten houden bij innovaties. Dit onderdeel zou versterkt kunnen worden.

Overwegingen

De commissie stelt op basis van de bestudeerde eindwerken vast dat de afgestudeerden aantonen dat ze change agents zijn die op masterniveau kunnen functioneren. Het afstudeerdossier en assessment van één afgestudeerde laten de beoogde leerresultaten niet aantoonbaar op masterniveau zien. Dat van een tweede student voldoet nipt aan de criteria. Daartegenover staat een aantal uitstekende producten die goed beantwoorden aan de innovatiebehoefte van de stakeholders en het ook op de commerciële markt goed doen. Ondanks het positieve oordeel over het gerealiseerde eindniveau merkt de commissie op dat het onderbouwen van keuzes en het reflecteren in het algemeen sterker zouden kunnen zijn. De commissie adviseert hier meer aandacht aan te besteden.

De commissie is van oordeel dat de beoordelaars hun taak consciëntieus hebben uitgevoerd, ook bij de studenten over wie de commissie twijfels had. Uit het materiaal blijkt dat zij in het assessment de juiste vragen stellen, gericht op de competenties die in de eindproducten onvoldoende overtuigend aangetoond werden.

De commissie beschouwt de positieve terugkoppeling van alumni en werkveld als een bevestiging van het algemene gerealiseerde eindniveau. De commissie heeft er vertrouwen in dat dit niveau nog verhoogd kan worden en dat de niveauverschillen tot een kleinere bandbreedte kunnen worden teruggebracht als de opleiding erin slaagt het systeem van toetsing te verbeteren en er in de toetsing meer aandacht komt voor reflectie en onderbouwing van keuzes.

De commissie signaleert tot slot dat de eindwerken niet altijd digitale en technologische inno-

vaties laten zien zoals in de competenties is aangegeven. De commissie adviseert dit aan te scherpen, bijvoorbeeld door te verhelderen onder welke voorwaarden een papieren product of prototype ook aan de eisen voldoet.

Deze overwegingen in ogenschouw nemend en mede in relatie tot wat de commissie bij standaard 3 heeft gesteld, beoordeelt de commissie dat zowel de voltijd- als de deeltijdvariant van de opleiding **voldoet** aan deze standaard.

Bijlagen

Bijlage 1 Visitatiecommissie

drs G.M. (Mariëlle) Klerks, voorzitter

Mariëlle Klerks is actief als onderwijskundig adviseur, en vanuit die rol is ze actief in het ontwikkelen van onderwijs

ing. MA. M.C. (Michèle) Gerbrands

Michele Gerbrands is onderwijskundig adviseur en projectleider innovatieve educatie concepten bij het UMC

dr.ir. R. (Rens) Brankaert

Rens Brankaert is Lector Health Innovations and Technology bij Fontys

BSc J.J.H. (Joris) Hahn, student-lid

Masterstudent Spatial Economics aan de UU. Hiervoor studeerde hij bedrijfseconomie aan de RUG

De commissie werd bijgestaan door dr. Marianne van der Weiden, extern secretaris, gecertificeerd door de NVAO.

Alle commissieleden hebben een verklaring van onafhankelijkheid en onpartijdigheid ingevuld en ondertekend. Deze zijn ingeleverd bij de NVAO.

Bijlage 2 Programma visitatie

13 januari 2021

- 12.00 – 12.30 Open spreekuur
- 12.30 – 14.45 Intern voorbereidingsoverleg panel
- 14.45 – 15.45 Presentatie onderwijs M Health Innovation + managementgesprek
- 15.45 – 16.15 Intern overleg panel/pauze
- 16.15 – 17.00 Demo Reducept
- 17.00 – 17.30 Intern overleg panel/pauze
- 17.30 – 19.00 Gesprek met studenten en alumni

14 januari 2021

- 8.30 – 9.30 Voorbespreking panel
- 9.30 – 10.15 Visie op Design Research binnen Health Innovation
- 10.30 – 11.45 Gesprek met docententeam
- 11.45 – 13.00 Lunchpauze en documentenanalyse
- 13.00 – 13.45 Gesprek werkveld
- 14.00 – 14.45 Gesprek borgingscommissie.
- 14.45 – 16.45 Beoordelingsoverleg panel
- 17.00 – 17.30 Terugkoppeling

Bijlage 3 Bestudeerde documenten

- Zelfevaluatie
- Course document 2019-2020
- Addendum Onderwijs tijdens de COVID-19 pandemie
- Eindwerken van 15 studenten en tussentijdse assessments van 5 studenten
- Studiehandleidingen
- Afstudeerhandleidingen deeltijdcohort 2017 en 2018, voltijdcohort 2018 en 2019
- Body of Knowledge and Skills: aanbevolen literatuur en gebruikte artikelen
- Onderwijs- en Examenregeling 2020-2021
- Studentenstatuut 2020-2021
- Design Based Education
- Presentatie Design Research
- Overzicht ingezet personeel 2019-2020 en 2020-2021
- NSE resultaten
- Instroom- en uitvalgegevens 2015-2019
- Jaarverslag examencommissie Academie Gezondheidszorg 2018-2019
- Notulen Opleidingscommissie
- Alumni in de praktijk
- Twee gepubliceerde artikelen van studenten
- Strategisch instellingsplan 2019-2024
- Strategisch onderwijsbeleid DBE 2019-2024
- Verslag partnerbijeenkomst januari 2020
- Zelfevaluatie Toets Nieuwe Opleiding 2014
- Rapportage Toets Nieuwe Opleiding 2015

